

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

6

ΜΑ'Ι'ΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ 2α: ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
τῆς ἐβδομάδος. — Ο ΜΙ-
ΚΡΟΣ σαλπικτής, διή-
γημα τοῦ κ. Μ. ΚΟΚΚΑ-
ΛΗ. — ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ἀπὸ
τὴν ζωὴν τῆς Νεολαίας.

ΣΕΛΙΣ 3η: ΗΜΕΡΗΣΙΑ δι-
αταγὴ Κυβ. Επιτρόπου κ.
Κανελλοπούλου. — Ἡ Ἑρ-
γατικὴ Πρωτομαγιά.

ΣΕΛΙΣ 4η: «Η ΘΛΙΒΕΡΑ
ἱστορία ἐνὸς ἄσπρου πι-
θήκου», ἀρθρο τοῦ διασή-
μου Γάλλου ἐξερευνητοῦ
κ. ΑΝΤΡΕ ΝΤΕΜΑΙΖΟΝ.
— ΜΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ
διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ Ε.
Ο.Ν. Ἀμυνταίου κ. ΤΕΡ-
ΖΟΠΟΥΛΟΥ.

ΣΕΛΙΣ 5η: «Η ΗΡΩΪΣ»
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανα-
στάσεως, τὸ ἀριστούργη-
μα τοῦ + ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΥ.

ΣΕΛΙΣ 6η: Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ἐκ τῶν ἐναερίων ἐπιθέσε-
ων, ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κ.
Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. — «Ο
ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΤΟΥ
ΡΙΓΚ», μυθιστόρημα.

ΣΕΛΙΣ 7η-8η: «ΠΕΡΙ Η-
ΓΕΣΙΑΣ», ἀρθρο τοῦ κ.
ΕΥΑΓΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ. — ΟΙ
ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΣ
κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῶν
νέων ἀνθυπόλοχαγών.

ΣΕΛΙΣ 9η: «Η ΠΑΝΕΠΙ-
ΣΤΗΜΙΑΚΗ φάλαγγ τοῦ
1862». — Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ
ΔΑΣ. — ΔΙΑΦΟΡΑ μικρὰ
νέα τῆς Ἑλλάδος.

ΣΕΛΙΣ 10η: «ΤΟ ΕΓΚΛΗ-
ΜΑ καὶ ὁ ἐξιλασμός τοῦ
Χουάν Γκαρέν», ἑνας ὁ-
ρατός Ισπανικός θρύλος.

ΣΕΛΙΣ 11η: «ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟ
ὥραϊον», αἰσθητικὴ μελέ-
τη τοῦ κ. ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑ-
'Ι-ΜΗ. — Ἀθλητισμός τῆς
ἐβδομάδος.

ΣΕΛΙΣ 12η: Η ΚΙΝΗΣΙΣ
τῶν ἐπαρχιακῶν ὁργανώ-
σεων.

ΣΕΛΙΣ 13η: «ΓΥΝΑΙΚΕΣ
μὲ καρδιά λεονταρίου»,
ἀρθρο τοῦ κ. Θ. ΔΡΑΚΟΥ.
— ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ τὰ περὶ-
εργα.

ΣΕΛΙΣ 14η: Η ΣΤΗΛΗ τοῦ
Ἀρχισυντάκτου. — Επ-
στολαὶ τῶν ἀναγνωστῶν
πρὸς τὴν «Νεολαίαν».

ΣΕΛΙΣ 15η: «Η ΔΡΑΣΙΣ
τῆς ΕΟΝ Πειραιῶς». —
ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ τῆς Ε.
Ο. Ν.

ΣΕΛΙΣ 16η: ΠΑΓΚΟΣΜΙ-
ΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕ-
ΠΟΡΤΑΖ τῆς «Νεολαίας».

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΝΕΑ!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ
(ΟΝ ΚΥΒΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.)

Ο Κυβ. Επίτροπος της Έθνικης Οργάνωσης της Νεολαίας κ. Αλέξανδρος Κανελλόπουλος άνωγειόμενος εις περιόδειαν άνα την Θεσσαλίαν και την Βόρειον Ελλάδα, προκειμένου να επιθεωρήση τά εκεί τμήματα της ΕΟΝ.

Ο κ. Κανελλόπουλος θα επισκεφθή κατά την περιόδειαν του τά τμήματα της ΕΟΝ Αρρίστης, Βόλου, Βελεστίνου, Τρικκάλων, Καρδίτσης, Έλασσόνας, Κοζάνης, Καστοριάς, Φλωρίνης και Κιλκίς.

Με την περιόδειαν του κ. Κανελλόπουλος θα δοθή ευκαιρία εις τούς φαλαγγίτας και φαλαγγίτισσας της ΕΟΝ να έλθουν εις επικοινωνίαν μετά του Άρχηγού των και να διαδηλώσουν εις αυτόν την πίστιν και αφοσίωσιν των προς τον Έθνικόν Κυβερνήτην και πρό τον φαλαγγίτην κ. Ιωάννην Μεταξά.

Η ΕΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΝ

Η συμμετοχή της οργάνωσης της ΕΟΝ εις τόν έορτασμόν της Έργατικής Πρωτομαγίας προσέδωκε άλλως εξαιρετικήν αίσλην. Οι έργαται οι οποίοι πρό της άης Αύγουστου ανέμουν την ήμεραν αυτήν διά να άλλαλασφαγούν, άδελφωμένοι με τούς νέους οι οποίοι στήριον τά τούς άντικαταστήσουν εις τό επίμονον αλλά άποδοτικόν έργον των έστρεσαν με πρωτοφανή ένθουσιασμόν την είσοδον της Άνοιξας. Από τό πρώτο δλοι οι όδρομοι τού Πειραιώς έγένισαν από ένθουσιώδη τμήματα της ΕΟΝ Πειραιώς και Καλλιθέας, τά οποία μετέβαινον εις την έργατικήν συγκέντρωσιν όπου ώμίλησεν ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως.

ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ

Παρακολουπται οι άναγνώσται και συνδρομηται της «Νεολαίας» να άποστείλουν τά έμβληματά των προς τόν Κυβ. Επίτροπον της ΕΟΝ, κ. Κανελλόπουλον ή προς την διεύθυνσιν του περιοδικού «Νεολαίας».

ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΣΚΑΠΕ
ΝΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΛΑΓ
ΓΙΤΑΙ, ΑΙ ΣΚΑΠΑ
ΝΙΣΣΑΙ ΚΑΙ ΦΑ
ΛΑΓΓΙΤΡΙΑΙ ΕΙ
ΜΕΘΑ Η ΕΛΛΑΣ
—ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ—

Όλα τά έγκριμένα παρτά της Γ.Γ.Ε.Ο.Ν. μεταλλίνα σήματα πληκτικού και κομψοδόχης κατασκευάζονται εις τό έν Άθήναις κατάστημα χαρακτηρισής

ΔΗΜ. ΚΑΡΥΔΑ
Διομείας 4.

ΑΠΟ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Βαθμύχοι της φάλαγγος της ΕΟΝ Άλεξανδρουπόλεως. Είς τό μέσον ο περιφερειακός Διοικητής κ. Π. Κωστούπολος

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Κ. ΜΙΧ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Ήταν οι πρώτες μέρες του πολέμου το 1897. Καμμία ξηνηταρία στρατιώτες σταλμένοι πάνω εις ένα θύλαμα για να καταλάβουν ένα έρημο σπίτι, θρόνηκαν έξφνου περιεκλειόμενοι από δύο έθνηρικά ταγματα. Μόλις και μετά βίας έπρόφθαναν να κλειστούν μέσα σ' αυτό τό σπίτι, και να άχυρωθούν καλά, άπόδρασαν κάμποσους έχθρους απ' έξω.

Όταν άμπάρωσαν τίς πόρτες οι δικοί μας, έτρεξαν στά παράθυρα του ίσογειου και του πρώτου πατώτος, απ' όπου άρχισαν πυκνά πυρά κατά του έχθρου, που προσπαθούσε να κυκλώη τό σπίτι. Έπί κεφαλής του άποστολασμού ήταν δύο ύπαξιωματικοί και ένας λοχαγός, γέρος, ψηλός, άδύνατος, με κατασπρα μουστάκια και μαλλιά. Είχαν μαζί τους κ' ένα σαλπικτή, ένα παιδί άνω δεκαπέντε χρονών, έθελοντή, με μαλαρό πρόσωπο και δύο μάτια κατάμαυρα, που πετούσαν φωτιές.

Ο λοχαγός διήρθε την άμυνα από ένα διάστιο του πρώτου πατώματος, δίνοντας διαταγές με τη βοήθησή του, ενώ στή άτασάκηνό πρόσωπο του δεν έφανόνταν ούτε ίχνος ταράχης. Ο σαλπικτής χλωμός αλλά σταθερός, είχε άνεβεί άπάνω σ' ένα τραπέζι και ένέντων τον λαιμό, προς τό παράθυρο, προσπαθώντας να ίδι ή γινόνταν έξω. Κ' έβλεπε, άνάμεσα στόν καπνό και τη σκόνη, τίς σολές των έχθρων που έπρόκυρδαν. Τό σπίτι ήταν κτισμένο στην κορυφή ενός άπότομου γκρεμού, έπ' όπου δεν είχε παρά ένα παραθυράκι, πολύ ψηλά. Γι' αυτό οι έχθροι δεν άπειλούσαν τό σπίτι απ' αυτό τό μέρος, και ο γκρεμός ήταν έλεύθερος: οι σφαίρες χτυπούσαν την πρόσφον και τίς δύο πλευρές.

Άλλά ήταν ένα πραγματικό χαλάζι άπό σφαίρες που έγέμιζαν απ' έξω τούς τοίχους, έθρυμμάτιζαν τά κεραμύδια και από μέσα τρυπούσαν την όροφή, τά έπιπλα, τά παραθυρφυλλά, πετώντας στόν άέρα κομμάτια έζλα, σόνερα, άσέσση και σκόνες, θρόνισα τζαμιών, σφουρίζοντας, άσπασθάντας, κομματιάζοντας τό κάθε τι μ' έναν δαιμονίμερο ποταγό που αέ έξενόφανε.

Κάπου — κάπου ένας απ' τούς στρατιώτες που κατασώσαν την άμυνα έαυραρίζονταν κάτω, και άμέσως έπήγαινε άλλος στή θέση του. Μερικοί έπήγαιναν από ένα δομάτιο σ' άλλο τριγυρίζοντας, πινέζοντας με τά χέρια τίς πληγές για να συγκρατήσουν τό αίμα. Στή κοιλία ήταν ένας νεκρός με τό κρανίο σπασμένο. Τό μικρότερό των έχθρων γινόταν όλο και πειό στενό.

Σε μία στιγμή, ο λοχαγός που είχε μείνει ός τότε άπαθής, έκανε έναν μορφομό άνωχούας, άνέρ-

κε απ' τό δωμάτιο άκολουθούμενος από τόν λοχία. Μετά δύο λεπτά έα ναγύρισε ο λοχίας τρέχοντας, εφώνασε τόν σαλπικτή και τούκανε νόημα να τόν άκούσθω. Ο μικρός άνέθηκε πίσω του τρεχοντας την έζληή σκάλα. Έπιπκή μαζί του σ' ένα δωμάτιο όπου είδε τόν λοχαγό να γράφει κάτι σ' ένα χαρτί, άκουμπάμενος στό παραθυράκι που έβλεπε στόν γκρεμό. Στά πόδια του ήταν ένα μεγάλο σκόνι.

Ο λοχαγός έδίπλωσε τό χαρτί και κυττώντας σούτηρά τό παιδί με τά γκριζά και παγερά του μάτια έμπρός στά έτοιμα έτρεμαν δλοι οι στρατιώτες, έφώναξε:

—Σαλπικτά!

Ο μικρός σαλπικτής έφερε τό χέρι στό γέφυρο τό πληκτικό.

—Έχεις άνταγή; έρώτησε ο λοχαγός. Μορσις να τρέξεις!

Τά μάτια του παιδιού έπέτρεξαν άσπαστες.

—Σαν πουλί, κύριε λοχαγέ!

—Γιά κούτα εκεί κατου, τού είπα ενώ τόν έσπρωγγεν προς τό παραθυράκι. Βίγνεις ένει στην πεντάδα όπου λαμπακοφούν και έφωλόχαζες; Εκεί βρίσκονται οι δικοί μας. Θά πάρης λοιπόν αυτό τό χαρτί, θά κατέβης από τό παραθυράκι με τό σκόνι και θά δώσης τό σημείωμα στόν πρώτον άξιωματικόν που θά συναντήσης. Βγάλε την ζωή και τόν γυλιό σου.

Ο σαλπικτής έβγαλε την ζωή και τόν γυλιό, κ' έφύλαξε τό σημείωμα στην έσωτερική τσέπη της στολής του. Ο λοχίας έρριξε κάτω τό σκόνι κ' έκρέμασε την άληνη άκρη με τά δύο χέρια. Ο λοχαγός έβόησε τόν λαϊμό, προς τό παράθυρο, με την πλάτη κατά τόν γκρεμό.

—Πρόσεχε τού είπε. Από τό θύρος και την γρηγορώσα σου έξαορτάται ή σωτηρία τού άποστολασμού.

—Έχγες έμπιστοσύνη σ' έμένα κύριε λοχαγέ; άπάντησε ο σαλπικτής ενώ κρεμόταν απ' έξω.

—Συμψύ: κατ' άσπράνεις, είπε άκόμη ο λοχαγός, έρπάζοντα: τό σκόνι τού κατέβησε ο λοχίος.

—Μείνε: ήτρεχε.

—Ο Θέος μαζί σου.

Σε λίγες στιγμές ο μικρός σαλπικτής έπχ οδός στή γή.

—Ο λοχίας κατ' άσπράνεις, είπε άκόμη ο λοχαγός, έρπάζοντα: τό σκόνι τού κατέβησε ο λοχίος.

—Μείνε: ήτρεχε.

—Ο Θέος μαζί σου.

Χη αέ δλη του την δύναμιν. Εξάφνου όμως ασφιάστηκε κάτω. Έ σκοτώθηκε!... έμουρούρισε ο λοχαγός δαγκώνοντας τό χέρι του. Άλλά πριν τελείωση τη λέξι είδε τόν σαλπικτή να σηκώνεται.

Ο λοχαγός έστέναιε με άνακούφιοι. Ο μικρός άρχισε πάλι να τρέχει, αλλά κοιτασάνοντας τώρα, εφά ευτραγυόυλσε τό πόδι του, έσκέφθηκε ο λοχαγός. Λίγα σύνεφα σκόνης σηκώθηκαν γύρω απ' τόν κρόν, αλλά μακριά απ' αυτόν. Είχε σωθή, κ. ν. ο λοχαγός δεν μπόρεσε να συγκρατήση μία κραυγή όρραμβου. Έξακολουούσε άώσπαστα να τόν παρακολουθώ με τό βλέμμα γεμάτος άγνία, γιατί ήταν ζητημα λίγων λεπτών της ώρας. Άν δεν έφτανε εκεί κάτω όσον τό δυνατόν πειό γρηγορά, με τό σημείωμα που ζήτησε βοήθεια, ή έπρεπε να παρασώθη με τούς στρατιώτες του, ή να σκοτωθή μαζί τους.

Ο μικρός έτρεχε λίγο διάστημα γρηγορά, έκείτα έπήγαινε πειό σιγά, κουτσάινοντας, μετά άρχισε πάλι τό τρέξιμο. Άλλά πάντα πειό κουρασμένος και σταματούσε πειό συχνά.

Θά τόν πήρε καμμία σφαίρα έξόδερμα, έκκεφθηκε ο λοχαγός, ενώ παρακολουούσε δλες του τίς κινήσεις, με άγνία.

Έπειτα τούδινε θάρρος, φωνάζοντας, σάμπως ο μικρός μπορούσε να τόν άκούση. Έμετρούσε άδικά πειό τόν άσπαστηρή ματιά του την άπόσπαι που έχώριζε τόν μικρόν από τό λαμπακόφια των άλλων που έβλεπε εκεί κάτω στόν κάμπο, άνάμεσα στά στάχτια που τά χρούσιε ο ήλιος. Και ώόστού άκούγε τά σφουρίγματα και τόν κρότον των σφαιρών στά κάτω δωμάτια, τίς έπιτακτικές φωνές των ύπαξιωματικών, τά βογγητά των πληρωμένων, τά θρυμμάτια των έπιπλων, έφώναζε. Ά, να! Ξανατρέχει πά- θάρρος!... Τρέχα μικρέ!...

—Έξφαση έδάγκωσε τά χείλη του.

—Εσταμάτησε ο καταραμένος, έφώναζε. Ά, να! Ξανατρέχει πά- λιν!...

—Ένας ύπαξιωματικός ήρθε λαχανιασμένος να τού πη, ότι ο έχθρος χωρίς να σταματήση τά πυρά, έσπληκτικής έπχ οδός στή γή.

—Ο λοχίας κατ' άσπράνεις, είπε άκόμη ο λοχαγός, έρπάζοντα: τό σκόνι τού κατέβησε ο λοχίος.

—Μείνε: ήτρεχε.

—Ο Θέος μαζί σου.

Σε λίγες στιγμές ο μικρός σαλπικτής έπχ οδός στή γή.

—Ο λοχίας κατ' άσπράνεις, είπε άκόμη ο λοχαγός, έρπάζοντα: τό σκόνι τού κατέβησε ο λοχίος.

—Μείνε: ήτρεχε.

—Ο Θέος μαζί σου.

Σε λίγες στιγμές ο μικρός σαλπικτής έπχ οδός στή γή.

—Ο λοχίας κατ' άσπράνεις, είπε άκόμη ο λοχαγός, έρπάζοντα: τό σκόνι τού κατέβησε ο λοχίος.

—Μείνε: ήτρεχε.

—Ο Θέος μαζί σου.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Την 17ην Απριλίου εγένετο με εξααιρετικήν έπισημότητα ή πρώτη συγκέντρωσις του τμήματος της ΕΟΝ Πριλίθου. Προς τούς νέους φαλαγγίτας και σκαπανείς ώμίλησεν ο φαλαγγίτης Άλέκος Άναστασόπουλος, έξάρας τούς σκοπούς και τάς επιδιώξεις της Έθνικης οργάνωσης της Νεολαίας.

—Είς την Ζάκυνθον ή έορτή της Α. Μ. του Βασιλέως έαυτάσθη υπό της ΕΟΝ ένθουσιώδως. Κατά τόν έορτασμόν παρήλασαν τά μέλη της ΕΟΝ πρό των έπισημών. Την νύκτα διοργανώθη υπό της ΕΟΝ μεγαλειώδης λαμπαδηφορία των μελών αυτής φωλλώντων τόν ύμνον της Νεολαίας.

Η Τετάρχη Πάργας (τμήμα τος φαλαγγιτιστών) δις Έλένη Κ. Στύλου έξεφώνησε προς τάς αυτές φαλαγγίτισσας και σκαπανίσσας ένθουσιώδη λόγον, εις τόν όποιον έήρε τόν ένθικόν σκοπόν της ΕΟΝ.

—Την 26ην Απριλίου έδόθη με εξααιρετικήν έπισημότητα έν μέσο πατριωτικό ένθουσιασμό ή Α' συναυλία υπό του τμήματος της ΕΟΝ Νέας Σμύρνης εις τό κινηματοθέατρο του συνοικισμού «Αστόρια».

Κατά την συναυλίαν έξετελέσθη υπό της χορωδίας και της όρχηστρας τό νέον έμβληματιόν του Βασιλέως, συνθέσεις του κ. Παυλοπίτη συνθέσεις ξένων μουσικών και διάφορα έθνηκά και πατριωτικά όσματα. Είς την συναυλίαν παρήστησαν οι τοπικά άρχαι, δασμοφύλακες της ΕΟΝ και πολλοί κόσμο.

—Την 22αν Μαΐου θά γίνη ή όρραμωσις των μελών της νεοσυστάς του ΕΟΝ Τήνου.

—Είς την κομωπολιν των Μυτιληνών—Σάμου ήρχισεν ή έγγραφη των νέων εις τό ίδρυθέν εκεί τμήμα της ΕΟΝ. Μέχρι στιγμής ένεργήσαν εις την όργάνωσιν περί τά πεντακόσια μέλη, εκ των όποιων 300 είνε φαλαγγίται και 200 σκαπανείς. Η ΕΟΝ Μυτιληνών—Σάμου έάρτασε μετ' άπεριγρίπτου ένθουσιασμού την όνομαστικήν έορτήν της Α. Μ. του Βασιλέως.

—Κατά τόν έορτασμόν του Πάργας παρήλασε πρό των έπισημών ο α' τάγμα της ΕΟΝ Μυτιληνών και τόν πρώτον τμήματα της όργανώσεως της ύπαίθρου της νήσου. Μετά την παρέλασιν τά τμήματα συνεκτελέσαν στή γυμναστήριον όπου έγεννη ή έορτή του «Πασαλαϊτικού αλγού».

—Παράσχετε:

—Όχι! ύβρισησε ο άξιωματικός από τό παρέρβου.

Και οι πυροβολισμοί έναύραχσαν πειό πυκνοί και πειό λυσσαλέοι και απ' τά δύο μέρη. Και άλλος στρατιώτης έπαισε νεκρός. Ένα παρέρβου. Η άμυνία στιγμήν δεν ήταν νεκρώδ.

—Ο λοχαγός έφώναξε με φωνή πού έβγαίνει με κόπο μέσ' απ' τά σφιγμένα δόντια του.

—Δέν έρχονται! Δέν έρχονται άκόμη!

Κ' έτρεχε απ' τό ένα δωμάτιο σ' άλλο, λυγίς, νευρικά τό σπαθι του, άποφασισμένος να πεθάνη.

Ένας λοχίας πού κατέβανε από κάπου, άκούει τότε να φωνάζει: —Έρχονται! Έρχονται! και άλλη μάχη, κ' έπληρώθηκε στό άριστερό όρειο έλαφρό, κατά την τελευταίαν έφοδο με τό λούχη. Η ήμερα εκείνη έβουε με την νίκη των δικών μας.

—Αλλά την έπομένη, πού ή μάχη

μή στή παρέρβου και ή άμυνα έ- έκαλούσθη, πρό όλην την ήρωϊκήν άντιστάσιν των δικών μας, στή τέλος έπέσθησαν τούς άπό τούς έ- παρέρβους έχθρους, πού άντι- σπαρτίτες τόν άμυνόν τόν όρόμο της έπιστοχούσε.

Ο λοχαγός, άν και πληγωμένος έκαμε δλο τό όρόμο πεζός με τούς στρατιώτες τού, σιωπηλός και ήκού- ραζόμενος, άκούη έχθρός, με τά μάτια πού έβλεπε κατά τό δελνιό σ' ένα χωριό άναγήςσης ά- μέσως τόν άπολαγόν τον, πού εί- γε μετάρρη από τούς τραυματίες τών Έλλήνων στρατιωτών, μ' ένα λαμπακόφια σπαθιόν. Τότε και τό άποσπασμα άώρησε απ' την πόρτα με έφ' όπλου λόχη. Οι έχθροι τά- χισαν έσπευσαν, έσπευσαν τά- νάτα. Ο κάμπος έβγαλε έλεύθερος, κ' έπειτα από λίγο ένα τάγμα έλ- ληνικό πεικικό με δύο πυροβόλα κατέλαβαν τό ύψωμα.

Ο λοχαγός με τούς στρατιώτες πού είχαν μείνει πίσω ένώθηκε με τούς άναγής της, έδωσε κ' άλλη μάχη, κ' έπληρώθηκε στό άριστερό όρειο έλαφρό, κατά την τελευταίαν έφοδο με τό λούχη. Η ήμερα εκείνη έβουε με την νίκη των δικών μας.

—Αλλά την έπομένη, πού ή μάχη

μή στή παρέρβου και ή άμυνα έ- έκαλούσθη, πρό όλην την ήρωϊκήν άντιστάσιν των δικών μας, στή τέλος έπέσθησαν τούς άπό τούς έ- παρέρβους έχθρους, πού άντι- σπαρτίτες τόν άμυνόν τόν όρόμο της έπιστοχούσε.

Ο λοχαγός, άν και πληγωμένος έκαμε δλο τό όρόμο πεζός με τούς στρατιώτες τού, σιωπηλός και ήκού- ραζόμενος, άκούη έχθρός, με τά μάτια πού έβλεπε κατά τό δελνιό σ' ένα χωριό άναγήςσης ά- μέσως τόν άπολαγόν τον, πού εί- γε μετάρρη από τούς τραυματίες τών Έλλήνων στρατιωτών, μ' ένα λαμπακόφια σπαθιόν. Τότε και τό άποσπασμα άώρησε απ' την πόρτα με έφ' όπλου λόχη. Οι έχθροι τά- χισαν έσπευσαν, έσπευσαν τά- νάτα. Ο κάμπος έβγαλε έλεύθερος, κ' έπειτα από λίγο ένα τάγμα έλ- ληνικό πεικικό με δύο πυροβόλα κατέλαβαν τό ύψωμα.

Ο λοχαγός με τούς στρατιώτες πού είχαν μείνει πίσω ένώθηκε με τούς άναγής της, έδωσε κ' άλλη μάχη, κ' έπληρώθηκε στό άριστερό όρειο έλαφρό, κατά την τελευταίαν έφοδο με τό λούχη. Η ήμερα εκείνη έβουε με την νίκη των δικών μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

6

ΜΑΪΟΥ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2

Έκδίδεται κατά Παρασκευήν

ΕΤΟΣ Α'—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 1938—ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΟΝ 9—ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 52.642

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

Η Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΝ

ΠΡΟΣ
ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥΣ Ε. Ο. Ν.ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

1ης Μαΐου 1938

Νέοι και Νέαι της Ελλάδος,

Άνθρωποι του μίσους και του έμφυλίου πολέμου είχαν μεταβάλει την έορτήν της Έλληνικής Άνοιξας εις ήμεραν τρώου και αίματος.

Η έποχη εκείνη χάρις εις τόν Βασιλέα και εις τόν Κυβερνήτην παρήλθεν άνεπιστρεπτι.

Τό Κράτος της άης Αύγουστου, τό Κράτος των Έλλήνων άποκατέστη ε την Κοινωνικήν δικαιοσύνην και δι' αυτής την ψυχικήν ένότητα του Λαού, την όποιαν διέσπων οι πάσης φύσεως έκμεταλλευται της ανθρωπίνης έργασίας και οι χρεοκοπημένοι θεωρητικοί της πάλης των τάσεων.

Χωρίς Κοινωνικήν δικαιοσύνην δέν ύπάρχει ψυχική ένότης του Λαού και χωρίς ψυχικήν ένότητα δέν ύπάρχει ούτε Έθνική ένότης.

Τό Νέον Έλληνικόν Κράτος, τό όποιον έδημιούργησεν ο Ιωάννης Μεταξάς υπό την αϊγίδα της Α. Μ. του Βασιλέως είναι ο φορέας της Ιστορικής συνειδήσεως του Έθνους έγγυητής της άξιολογικής Ιεραρχικής συγκροτήσεως της Κοινωνίας μας, έκηρυξε και επέβαλε τόν σεβασμόν της έργασίας.

Την έργασίαν αυτήν, τόν μόχθον του Έλληνικού Λαού τόν ύπερ της Έλλάδος νυχθημερόν καταβαλλόμενον, έορτάζουμεν σήμερον.

Όροον τιμής άποτίομεν προς τόν Ιδρωτά του Έλληνικού Λαού, ο όποιος άείζει όσον και τό αίμα του, διότι τό αίμα του Έλληνικού Λαού άνέστησε έλευθεραν την Ελλάδα και ο Ιδρωτά του ποτίζει τό δένδρον του μεγαλείου της.

Υπό τό σύνθημα ΕΛΛΑΣ — ΕΡΓΑΣΙΑ σφυρηλατούν ο Βασιλεύς και ο Κυβερνήτης τό μέλλον του Έλληνισμού. Τό μέλλον αυτό σε σάς άνηκει Νέοι και Νέες της Ελλάδος όπως σεις άνήκετε εις την Ελλάδα.

Όπως χρειάστηκε αίμα διά να έλευθερωθούν οι τάφοι των προγόνων σας, έτσι χρειάζεται Ιδρώς διά να θεμελιωθή τό Έλληνικόν μεγαλείον και να δημιουργηθή ο Τρίτος Πολιτισμός.

Μάθετε να σέβεσθε τόν Ιδρωτά των πατέρων και των άδελφών σας και έτοιμασθήτε να δώσετε εις την Ελλάδα και τόν Ιδικόν σας Ιδρωτά με όσην προθυμίαν θά δώσετε εις αυτήν και τό αίμα σας όταν σας τό ζητήση.

—ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

—ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

—ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

—ΖΗΤΩ Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ο Κυβερνητικός Έπίτροπος
ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

μή στή παρέρβου και ή άμυνα έ- έκαλούσθη, πρό όλην την ήρωϊκήν άντιστάσιν των δικών μας, στή τέλος έπέσθησαν τούς άπό τούς έ- παρέρβους έχθρους, πού άντι- σπαρτίτες τόν άμυνόν τόν όρόμο της έπιστοχούσε.

Ο λοχαγός, άν και πληγωμένος έκαμε δλο τό όρόμο πεζός με τούς στρατιώτες τού, σιωπηλός και ήκού- ραζόμενος, άκούη έχθρός, με τά μάτια πού έβλεπε κατά τό δελνιό σ' ένα χωριό άναγήςσης ά- μέσως τόν άπολαγόν τον, πού εί- γε μετάρρη από τούς τραυματίες τών Έλλήνων στρατιωτών, μ' ένα λαμπακόφια σπαθιόν. Τότε και τό άποσπασμα άώρησε απ' την πόρτα με έφ' όπλου λόχη. Οι έχθροι τά- χισαν έσπευσαν, έσπευσαν τά- νάτα. Ο κάμπος έβγαλε έλεύθερος, κ' έπειτα από λίγο ένα τάγμα έλ- ληνικό πεικικό με δύο πυροβόλα κατέλαβαν τό ύψωμα.

Ο λοχαγός με τούς στρατιώτες πού είχαν μείνει πίσω ένώθηκε με τούς άναγής της, έδωσε κ' άλλη μάχη, κ' έπληρώθηκε στό άριστερό όρειο έλαφρό, κατά την τελευταίαν έφοδο με τό λούχη. Η ήμερα εκείνη έβουε με την νίκη των δικών μας.

—Αλλά την έπομένη, πού ή μάχη

μή στή παρέρβου και ή άμυνα έ- έκαλούσθη, πρό όλην την ήρωϊκήν άντιστάσιν των δικών μας, στή τέλος έπέσθησαν τούς άπό τούς έ- παρέρβους έχθρους, πού άντι- σπαρτίτες τόν άμυνόν τόν όρόμο της έπιστοχούσε.

Ο λοχαγός, άν και πληγωμένος έκαμε δλο τό όρόμο πεζός με τούς στρατιώτες τού, σιωπηλός και ήκού- ραζόμενος, άκούη έχθρός, με τά μάτια πού έβλεπε κατά τό δελνιό σ' ένα χωριό άναγήςσης ά- μέσως τόν άπολαγόν τον, πού εί- γε μετάρρη από τούς τραυματίες τών Έλλήνων στρατιωτών, μ' ένα λαμπακόφια σπαθιόν. Τότε και τό άποσπασμα άώρησε απ' την πόρτα με έφ' όπλου λόχη. Οι έχθροι τά- χισαν έσπευσαν, έσπευσαν τά- νάτα. Ο κάμπος έβγαλε έλεύθερος, κ' έπειτα από λίγο ένα τάγμα έλ- ληνικό πεικικό με δύο πυροβόλα κατέλαβαν τό ύψωμα.

Ο λοχαγός με τούς στρατιώτες πού είχαν μείνει πίσω ένώθηκε με τούς άναγής της, έδωσε κ' άλλη μάχη, κ' έπληρώθηκε στό άριστερό όρειο έλαφρό, κατά την τελευταίαν έφοδο με τό λούχη. Η ήμερα εκείνη έβουε με την νίκη των δικών μας.

—Αλλά την έπομένη, πού ή μάχη

Η ΘΛΙΒΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΣΠΡΟΥ ΠΙΘΗΚΟΥ

“Αρθρο του αίσθητου γαλλου συγγραφέως-έξερευνητού κ. ΑΝΤΡΕ ΝΤΕΜΑΙΖΟΝ

Ο άσπρος πιθήκος

Τό χλιαρό νερό τόν ευχαριστούσε εξαιρετικά.

“Όταν τόν σασπουνίζα, δέν ήξερε πώς νά μού εκδηλώση τήν

“Ο διάσημος γάλλος συγγραφέας κ. Αντρέ Ντε Μαϊζόν κρατώντας στα χέρια του ένα ... μικρό χαριτωμένο θά...

εθγνωσούνη του. Καί όμως οί περιποιήσεις μου αυτές ήσαν έντελώς περιττές, γιατί ο λευκίας μου ήταν καθαρός μέχρι άπιστεύου σημείου. Δέν φαντάζομαι νά βρεθί άλλος πιθήκος ένδιαφερόμενος τόσο γιά τήν καθαριότητά του. Θά μπορούσε κανείς νά πει ότι ο άλμπινός καταλάβαινε καί μόνος του ότι αποτελούσε έξαιρετική με τό λεπτό τρίχωμά του, ότι ήταν περήφανος γιά τό δώρο που τό έκανε ή φύσις καί ότι ήθελε πάντοτε νά λάμπη.

Τό πρωί, όταν ο μικρός μου άπερίτης μού έφερνε τό πρόγευμά μου, ο πιθήκος πηδούσε στό κρεβάτι μου γιά νά με φιλήσῃ.

Κατόπιν, έφερνε καί αὐτός τό πρόγευμά του, από τό δικό μου δίσκο, φυσικά.

Τρελαινότανε γιά τίς φριγανιές μέ βούτυρο.

Καί ο λευκίας έγινε δύο γρονθών. Μά συνάδανε στούς περπατούς μου, στό ταξίδιό μου.

“Η φύση του είχε άπόλυτη σιγή, σιγή σ' όλην τήν περιφέρεια.

Διάφοροι Εὐρωπαίοι έρχόντο, καί μί' εύρισκαν έπώλους καί μόνον γιά ν' άποθαιμάσαν π' ό φανόμενο αὐτό.

Μιά μέρα τόν έξέτασε προσε-

κτικά ένας γιατρός του άποικιακού στρατού.

—Τί γένος είνε; με' ρώτησε.

—Άρσενικό, τού άπήντησα.

—Μού φαίνεται ότι είνε μάλλον θηλυκό...

—Κί' έγω σού λέω ότι είνε άρσενικό! έπέμενα.

Στοιχηματίσαμε.

Τό αποτέλεσμα ήταν... νά χάσουμε καί οί δύο καί νά κερδίσουμε ταυτόχρονα τό στοιχημόν.

“Ο πιθήκος μου, βλέπετε, ήταν άρσενικός καί θηλυκός μαζί!

“Ηταν έμφαρόδοτος!

Από τί στιγμή που διεπιστώσα τό γεγονός αὐτό, άρχισα νά αισθάνομαι άπερίηριστο θαύμα σ' ό γιά τό “φανόμενο” που εί-

χα στήν κατοχή μου. Ποτέ άλλοτε δέν θά ήκουγ' ή φύσις ένα ζώο που θά συνεδούζε τόσες σπάνιες ιδιότητες.

Κόντευα νά πιστέψω ότι ήσουν κί' έγώ έξαιρετικός άνθρωπος, αφού ο Θεός διάλεξε έμένα γιά νά μού χάριση τό μονοκίβητό αὐτό πλάσμα τού!

Μιά μέρα, πληροφορήθηκα ότι κάποιος “Άγγλος είχε συλλογή άπ' όλα τά άσπρα ζώα τού κόσμου, άρχίζοντας από τήν πολική άρκτο καί τόν έλευφάντα τής “Ασίας καί καταλήγοντας σ' άσπρα κατσίκια, σ' άδελφους παγωνίας, έλάφια πούδ' καί ποντίκια.

“Ο έκκεντρικός αὐτός “Άγγλος έβριε πολλά γιά ν' άποκτήσῃ ένα ζώο που θά έλειπε από τή συλλογή του. “Όταν, λοιπόν, έμαθε ότι είχα έναν άσπρο πιθήκο, μού προσέφερε γι' αὐτόν μ' ένα γράμμα τού χιλίας Άίρες.

Τήν εποχή εκείνη χιλίες Άίρες, είκοσι πέντε χιλιάδες χρυσά φράγκα, ήσαν γιά μένα δόλοκληρη περιουσία.

“Αν καί θά μού στοίχιζε ν' άποχωρισθώ τόν πιθήκό μου, δέν μπορούσα νά περηνόησω τήν προσφορά τού “Άγ γίου. Τού άπήντησα ότι ο λευκίας ήταν στήν διάθεσή του. Μά καί καυνούρινα έντοιστήλ' του, ο σullenκτης τόν λευκόν ζώον μέ πληροφορήσε ότι ύστερ' από λίγο καιρό θά έκανε ένα ταξίδι ως τήν περιφέρεια που βρίσκομαι καί, μέ τήν ευκαιρία αὐτήν, θάρ-χότανε νά μέ βρῇ γιά νά παραλάβῃ τόν πιθήκο.

Από τήν ήμέρα κείνη, ή άγάπη μου γιά τόν άλμπινός έγινε μεγαλύτερη, γιά τόν άπλούστατο λόγο ότι άρχισα νά ένδιαφερόμαι καί γιά τήν ύγεια του.

Οί ιδανικές διασκεδάσεις πηδούσε τόν πιθήκο μου νά πηδῇ, νά παίζῃ, νά εκδηλώνῃ κατά πόλ-λους τρόπους τήν άγάπη του γιά μένα.

“Η άλήθεια είνε ότι ο άλμπινός φοβότανε λίγο τούς μαύρους. “Αλλ' ή λεπτομέρεια αὐτή δέ τούς πείραζε δειλό. “Απειναντά: έ-νωϊονταν μεγαλύτερο σεβασμό γιά τό ζώο μου, έπειδή πίστευαν ότι ήτο προικισμένο μέ υπερ-φυσικές ιδιότητες.

Καί αὐτή άκρίβως ή γνώμη μου στάθηκε ολέθρια γιά τόν λευκία!

“Όταν τελείωσε ή περίοδος τόν βροχών, μία παράξενη έπι-δρασία παρουσιάσθηκε σέ μία συν-οικία τίς μικράς πόλεως μας.

Οί προβαλλόμενοι άρχισαν νά πρζοϊνται καί νά πέρτουν σ' ένα ληθαργό, άπ' τόν όποιο δέν έμπούσαν παρά στόν άλλο κόσμο. Μείσα σέ μία έβρομάδα έση-μειώθησαν τέσσερες τέτοιοι θά-νατοι.

Τήν ίδια εποχή, ένας συμπα-τριώτης μου, ο όποιος έμεινε σέ μία άλλη περιφέρεια, κάπου έ-κατό χιλιόμετρα μακριά από τή δική μας, έπαισε καί αὐτός βροχιά άρραστούς από σκαμντούρα. Μό-λις τό έμαθα αὐτό, ξεκίνησα πε-ρασμένα μεσάνυχτα γιά νά πάω στόν άσθενή πάγο, νερό βισο καί διάφορα φάρμακα. “Ημουν τόσο

ΜΙΑ ΕΜΜΕΝΕΥΣΜΕΝΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟ ΕΟΡΤΑΣΜΟ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

“Αξιωματικοί καί Φαλαγγίται,

Σήμερα καλεσθε έπίσημως από τό Νέον Κράτος νά εκδηλώσετε τάς δυνάμεις σας. Γνωρίζετε κα-λώς, ότι έπί σειράν έτών είχεν εκ-ληλεγυή καί εις τήν θέσιν αὐτόν ο κομμισμός είχεν εγκαταστή-σει τήν διχόνοια, τό μίσος καί τήν αντίπαθειαν, ώστε νά θωδι-ζομεν πρός τόν θάνατον. “Η “Ελ-λάς όμως γεννήθηκε διά νά ζή-σῃ. “Ο Θεός τής “Ελλάδος έδη-μιούργησε τήν ένδοξωτήριον 4ην Αὐγούστου. “Ιστορικήν ήμέραν διά τό “Εθνος μας, καθ' ήν τή επινύ-σει του λατρευτού Βασιλέως καί τή άκταδωτάτω θαλήσει τού “Ε-θνικού Κυβερνήτου, έτέθησαν τά θεμέλια καί αί βάσεις τού Νέου “Ελληνικού Κράτους, τού στήρι-ζομένου έπί τής άγάπης καί τής “Εθνικής ένότητος. Θυμήθηκε τόν εὐρισκόμενα πρό τής 4ης Αὐγού-στου. Είχεν εισχωρήσει ο φοβερό-τερος εχθρός, ο όποιος διέλυε τό πᾶν, έρρηκεία, οικογένεια, πατρί-δα καί ο όποιος άπειλούσεν νά ρί-ξῃ τήν “Ελλάδα μας εις τήν θαρ-ρακώδη καί εις τό θάραξρον, ά-πό τό όποϊόν ήτο ζήτημα, έν θά ή-το δυνατόν νά εξέλθῃ ζώσα. Καί αὐτός ήτο ο κομμουνισμός, ο άση-αγος σκόληξ τών ευγενέστερων. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιοχηταί εις τήν μεγάλην “Εθνικήν έκδρομην. “Ο πα-λι παρ' τό πλεονόν τού Μεγάλου μας Αρχηγού. Μά οδηγόν αὐτόν καί μόνον, πού έμπνέει θάρρος καί αντιστεπισιοθήν, θαδίσαιε τόν δρό-μο πού άνοίξε διάπαστα μπρο-στά σας. Σκεφθήτε λίγα λεπτά τήν μεγαλειώδη έποποιία τού “Ελ-ληνισμοῦ. “Ολη ή έποποιία πού διεδ' αματίσθη κατά τό διάστημα τεσσάρων αιώνων, ένα σκοπό είχε. Είν' νόν Ισπανίαν μας, ο όποιος διεφθέρει τήν εύπλοστον νεανί-αν, τήν ελπίδα τού “Εθνους. “Η ση-μασία μας πού εύρίσκειτο; “Κατα-πατημένη καί αὐτή καί θωμμένη δέ τό κόκκινο χρώμα τών κομμουνιστών. Σεύρετε δέ τί θά πῇ Ση-μαία “Ελληνική. “Η Πατρίς καί ή Θρησκεία, τά τιμαλφέστατα καί ιερώντα τού “Ελληνος Ιδαν καί ά-ναπαύοντα έν τῷ Ιερῷ τού “Εθνι-κού λαβάρου σκηνώματι. Διά τής “Ελληνικής σημαίας συμβολίζον-ται εφ'ήρκτως συμπεπλεγμένα καί αδελφωμένα ή “Ακρόπολις καί ο Γολγοθάς, ο “Ελληνισμός καί ο Χριστιανισμός, τό πολυθρόλον σύνημα τών γιγαντομάχων πατέ-ρων (Μάχου υπέρ Πίστεως καί Πα-τρίδος). “Αναπολεί τό Πάνθεον τής “Ελληνικής άνδρείας καί άνά-την περιφέρειά του θρόνου τού Θε-ού. “Αλλ' ά δέν ανασπλάττει μόνον τό χρυσούν παρελθόν. Νικήτρια καί τροπαιοδύς άντικατοπτρίζει τήν πού νους κατά γήν καί θάλασ-σαν ήρωϊσμούς τής φυλής καί ζω-γονούσα τήν “Εθνικήν φυγήν, δι-δάσκει νά πιστεύωμεν εις μίαν έ-νιαίαν, μεγάλην καί άδιαίρετον “Ελλάδα. Διά τούτο, ή τιμή τής “Ελληνικής σημαίας πρέπει νά έ-πέχῃ τήν πρώτην θέσιν έν τῇ καρ-δίᾳ όλων ήμῶν. “Επρεπε, λοιπόν, ή Σημαία μας νά ποδοπατήσῃ τό σκο-τεινό κημουνιστάς; Σήμερα ο λα-τρευτός Βασιλεύς μας καί ο χα-λιώδης κ. Ι. Μεταξάς, έμφανισ-σαν τήν “Ελληνικήν σημαίαν υπερ-φανή καί σκορπῇ ρίγην ένδοξασ-μοῦ εις όλους τούς “Ελληνας καί αν-σπολίζει μία ένιαία, μεγάλην

Φαλαγγίται, σεις πού έχετε γα-λουχηθῇ μέ τά ιδεώδη τής “Ελλά-δος, σεις πού έδιδασκάτε τήν Ιστο-ρίαν τών προγόνων, πάρτε τά παραδείγματα τούτων. “Εργασθη-τε γιά τήν Πατρίδα “Ελλάδα, πού άπ' αὐτήν θγλήκαν τά πρώτα γράμ-ματα, πού έλαμψεν ή σοφία, πού έμεισουράνισαν αί όραια τέχνη, πού άνυψώθη ή δικαιοσύνη τού λαοῦ πού έπήγαγεν ή έπιτομή καί έγινε παγκόμιον εύρηγέτη-μα.

“Αναζητήσατε μέ όλον σας τό είνε τόν μελλοντικόν θρίαμβόν τής ένιαίας καί άδιαίρετου σημερινής “Ελλάδος. Πυκνώσατε τάς φαλα-γγας τών Ικανών, δαδίσαι ήρώμε-ιμ' μί' μιά ψυχή καί ένα πόθο, διά νά αποδείξετε, ότι άποτελείτε τήν “Εθνικήν υπερηφάνειαν. “Ελθετε παρασταταί καί ένιο

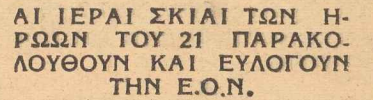
ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΟΣ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΞ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ
ΖΩΝΤΑΝΑ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ

χα δίπλα μου, μοῦ λέει:
—Σας παρακαλώ, ἀν ἔχετε τὴν καλωσύνην, ἔλατε νὰ φωνάξετε στὸ ἀντιπρόσωπο αὐτὸ μου.
—Γιὰτὶ τὸν ρωτῶ κατ'ἀπλήρησιν.
—Ἐπειδὴ τὸν ἐπῄστασε τὸ ἀκούστικόν τὸ ὑμῶν τοῦ δεξιοῦ!
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Οπισθοπομπή, η Συγκλητός δεν επέδοκίμασε την απόφαση της Έθνικής Συνελεύσεως να διοικηται η Φάλαγγς από στρατιωτικό διοικητή. Θά προτιμούσε το σώμα αυτό να διατηρήσει την πλήρη ανεξαρτησία του, και να έχει αξιωματικούς μόνον καθηγητές του Πανεπιστημίου. Η επέμβασις του Κράτους εις τα εσωτερικά του Πανεπιστημίου δεν ήταν διάλου ευχάριστη.

Ἡ Πανεπιστημιακή Φάλαγγς ἐλάττω χρησιμοτυπία, - εἶπεν ὁ πρῶτος Κ. Φεραρίτης, - ἐν ἑνὶ λόγῳ

Με τη διαφορά ότι η νέα ζωή της Φαλαγγας δεν διήρκεσε πολύ. Όσοι, ύστερα από τρία χρόνια, έζησαν ο νόμος περί γενικής στρατολογίας, η Πανεπιστημιακή Φάλαγγ έπαυσε πια να έχει λόγο δράσεως. Και διελθόν, — γιά να

ΠΕΡΙ ΗΓΕΣΙΑΣ

ΥΠΟ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η Νεολαία. Έχει Άρχηγόν τόν Ίωάννη Μεταξά. Έκείνον δ' ο οποίος από τής 4ης Αυγούστου, διαμορφώνει τήν θέλησιν τοῦ Λαοῦ, καθοδηγῶν αὐτήν πρὸς ἐκπολιτιστικὰς κατακτήσεις.

Ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ ὅμως, διοχετεύεται ἡ θέλησις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Λαόν, ἡ δὲ θέλησις τοῦ Λαοῦ ἐπανέρχεται εἰς τὸν Ἀρχηγόν καὶ ἐνδυναμῶναι τὴν πίστιν του εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Ἔθνους. Ὅλα αἱ παλαιαὶ ἐννοιαί, αἱ ρυθμιζοῦσαι τὰς σχέσεις μεταξὺ ἡγετῶν καὶ

περιορίσῃ τὴν ἰσχὺν τῶν διαταγῶν του, δηλαδὴ διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς εὐθύνης πρὸς τὰ ἄνω. Διὰ πᾶσαν ἐκδοθεῖσαν διαταγὴν, φέρει ἀπόλυτον καὶ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην, μόνον δ' ἐκδότης αὐτῆς.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο, πρέπει κάθε ἡγέτης νὰ εἶνε βέβαιος, ὅτι οἱ ὁπαδοὶ του δύνανται νὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνην τῶν διαταγῶν του. Διὰ τοῦτο, ὁλόκληρος ἡ ἡγεσία, πρῶτον νὰ ἐνθυμεῖται τὰς σφάλας αὐτὰς λέξεις τοῦ Νίτσε: ὅτι εἶνε δυσκολότερον νὰ διατάξῃς, ἢ

γενικὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ.

Ἡ συνειδήσις εἶνε ἡ ζωὰς τιμὴ μέσα εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀρχηγοῦ, εἶνε, κατὰ τὸ θεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν μέσα μας καὶ αὐτὸ μᾶς κάμει ἐλευθερὸν — ὅπως κάθε τι τὸ θεῖον ἐλευθερώνει. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ περιορισμοῦ καθίσταται ἡ δύναμις ἑνα σοβαρὸν ὄργανον ἐξυπηρετικόν, εἰς χεῖρας κάθε Ἀρχηγοῦ.

Ἐν ἄλλο θεμελιώδες καθήκον τί θεταὶ ἐνώπιον τοῦ ἡγέτου: νὰ εἶναι δίκαιος, καὶ τὸ αἴτημα τοῦτο δὲν εἶνε εὐχέρως.

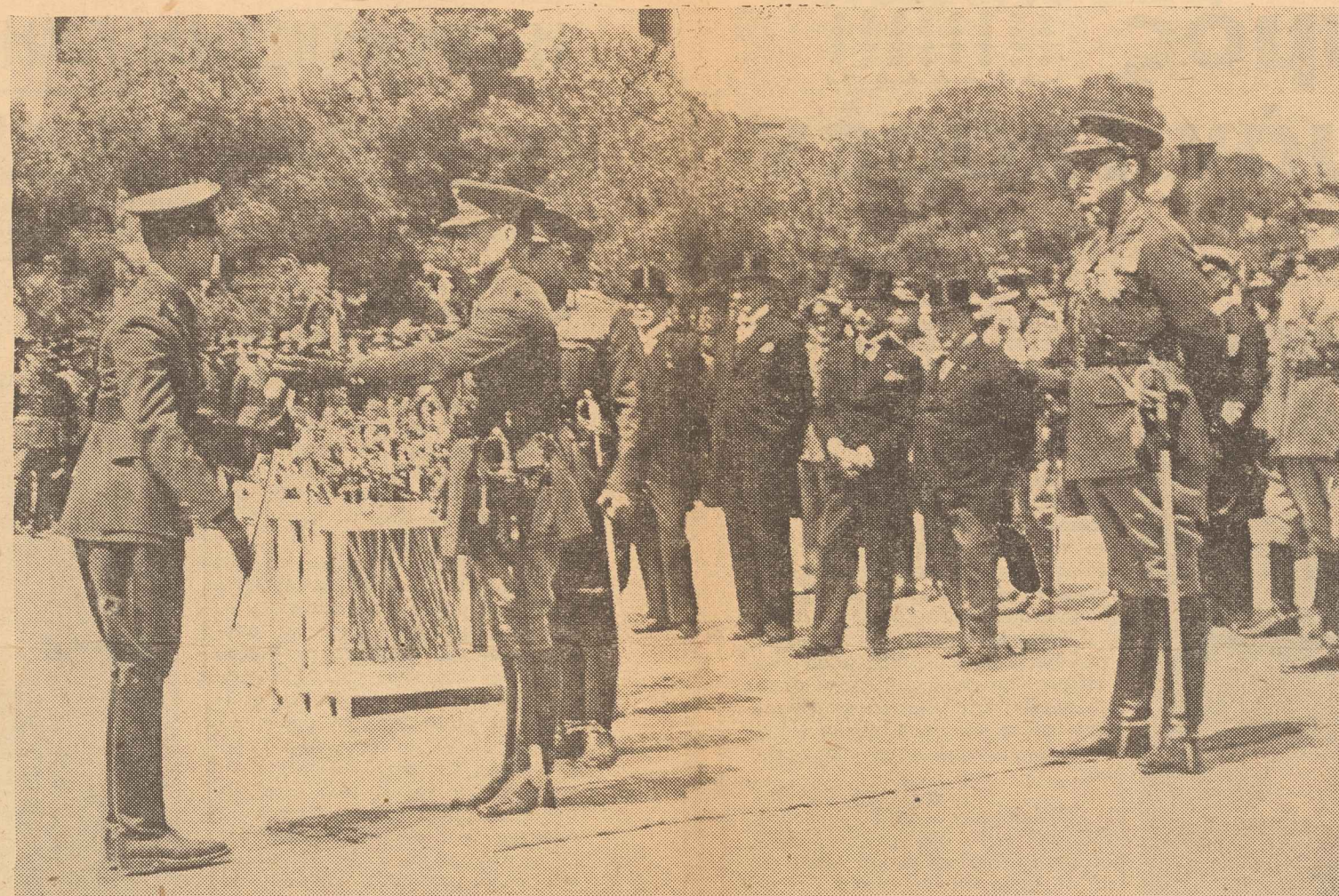
Ἀπὸ ὅλας τὰς μεγάλας ἱστορικὰς προσωπικότητας, μόνος ὁ Ἀριστοτέλης ἔφερε τὸ τιμητικὸν ἐπίθετον: «ὁ δίκαιος».

Ἡ δικαιοσύνη μόνον διὰ δυνατῆς ἀτομικῆς αὐτοκυριαρχίας καὶ ἀγωγῆς ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Τότε κάθε ἡγέτης δὲν θὰ βλέπῃ καθ' ὁμοίον τρόπον ὅλους τοὺς συντρόφους του: πλείστοι τούτων ἀὶ ἔχουν περισσότερον ἀνεπτυγμένον τὸ συναισθήμα τοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν πρέπει ὁ ἡγέτης νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν προτίμησιν του, ἐὰν βέβαια θέλῃ ἡ ἀπόφασίς του νὰ εἶνε δίκαια καὶ φῶχραιμος.

Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, καθε ἡγέτης θὰ ἀποδώσῃ τὴν δικαιοσύνην. Δὲν πρέπει ποτὲ αἱ συμπάθειά του νὰ ἀποκαλύπτονται, ὥστε ἐξ αὐτοῦ νὰ ὑποφέρῃ ἡ δικαιοσύνη. Ὁ ἡγέτης ἐπίσης δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀποκαλύπτῃ τοὺς κινήτους, διὰ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου του.

Ἡ αὐτοκυριαρχία ἐνὸς ἡγέτου, ἀποκτάται, μόνον διὰ τῆς ἐντατικῆς ἀτομικῆς διαπαιδαγωγήσεως. Ἀδύνατον ἡγέται εἶνε ἐκεῖνος, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εὐλόγον καρδίαν. Ἐ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΦΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΥΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παραδίδει τὰ ἔξφρ εἰς τοὺς νέους ἀνθυπολοχαγοὺς. Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνεται καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Γεώργιος Παύλος.

ΑΠΟ ΓΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Ἕνας μέρος τῆς καταπληκτικῆς εἰς ὄγκον συγκεντρώσεως τοῦ Πειραιῶς, καθ' ἣν ὤμιλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρῶτος ἐργάτης τῆς χώρας κ. Ι. Μεταξάς

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΣ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΦΩΝ

Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων ἐγένετο τὴν παρελθούσῃ Τρίτῃ μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ὄρκωσις αὐτῶν νέων ἀνθυπολοχαγῶν τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δουρηντής, ὁ ὑφ. πουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας, ὁ ὑφ. πουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Παπαθεοδώρου, αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ συγγενεῖς

σικῶς τῶρα πλέον τὸν δρόμον τοῦτο, ἱσταται ὑπερήφανος ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἀξίως αὐτοῦ καὶ τῶν προσδοκιῶν του.

Εἶνε μεγάλη τιμὴ δι' ἑσας, νέοι ἀξιωματικοί, νὰ ἀνήκετε εἰς ἕνα τοιοῦτον στρατόν. Ἡ δὲ πρῶτος ἡ ὁποία σὰς συνδέει μετ' αὐτὸν ἀναποσπαστως, εἶνε ὁ ὅρκος σας, τὸν ὁποῖον Μοῦ ἐδώσατε σήμερον.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι κανεὶς ἀπὸ σας δὲν θεωρεῖ τὸν ὅρκον αὐτὸν ὡς μίαν ἀπλὴν τυπικὴν πράξιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καθένας ἀπὸ

σας αὐτὸς σὰς ὑποχρεώνει ἀπολύτως. Σὰς ὑποχρεώνει ἀπολύτως ὅχι μόνον διὰ τὰ καθαρῶς ὑπηρεσιακά σας καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πράξεις τοῦ ἰδιωτικοῦ σας ἔθους καὶ διὰ τὸν τρόπον σας τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι.

Σὰς χαράσσει τὸν δρόμον μέσα εἰς τὸν ὁποῖον θὰ διαρρέσῃ ἡ ζωὴ σας ἀπλὴ, ἐντιμος καὶ ὑπερήφανος.

Μὲ τὸν ὅρκον ποὺ ἐδώσατε συμβίβασμοι συνειδήσεως μετ' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν δι' ἑσας. Διεκφυγαὶ μετ' ὑμᾶς ἀνωτέρων ὀφειλῶν δὲν ὑπάρχουν. Ὅσοι τυχόν εἰς τὸ παρελθόν, εἴτε ἐδῶ, εἴτε ἄλλοῦ, προσεπάθησαν νὰ παίξουν μετ' ὅρκον τῶν εἰμυνόν κατὰ τὴν ζωὴν των, διότι τοὺς κατεδίκασεν ἡ ἰδία αὐτῶν συνειδήσις, ὅπως τοὺς κατεδίκασε καὶ ἡ ἱστορία.

Ὁ ἐντιμος ἄνθρωπος, ὡς ὁ ἀξιωματικός, πρέπει νὰ εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐντιμος καὶ ἀκέραιος.

Πιστεύω ὅτι εἰσθε ἀπολύτως ἀποφασισμένοι νὰ ἀκολουθήσετε τὸν δρόμον αὐτὸν τῆς τιμῆς καὶ σας συγχάριζω δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ὁσμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπεκτήσατε. Καὶ σὰς εὐχομαι εἰς τὸ στάδιόν σας πρόοδον καὶ νὰ συντελέσητε καὶ σεῖς μετ' ἐν σειρᾷ σας εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Στρατοῦ μας.

Τὸ πέρας τοῦ λόγου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐκάλυψαν ζωηρότατα χειροκροτήματα. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπένευεν ἰδιωχείᾳ τὰ ἔξφρ εἰς τοὺς νέους ἀνθυπολοχαγοὺς.

Ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀργοστολίου.

τῶν ὀρκισθέντων.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἐτελέσθη ἁγίασμα, γορστατοῦντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, μετ' οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ ἐδωσαν τὸν ὅρκον ὑψώσαντες τὴν δεξιάν.

ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετὰ τὴν ἐμπνευσμένην προσφώνησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Μεταξά ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς παραδίδων τὰ ἔξφρ εἰς τοὺς νέους ἀξιωματικούς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Νέοι Ἀξιωματικοί

Ἀπὸ σήμερον εἰσέρχεσθε εἰς τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἐνὸς στρατοῦ ὁ ὁποῖος εἶδεν ἡμέρας δόξης καὶ μεγαλείου, εἶδε καὶ ἡμέρας ἀτυχῶν καὶ πτώσεων, ἀλλ' ὁποῖος ποτὲ τοῦ δὲν ἐλημένησε τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ πάντοτε καὶ μέσα στὴν μεγαλειότητα τοῦ ὅραματός του ἐγνώριζε νὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Δι' αὐτὸ καὶ σήμερον, ἐπανευρῶν ὁρί

σας πιστεύει ἀπολύτως εἰς τὴν ἱερότητα αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

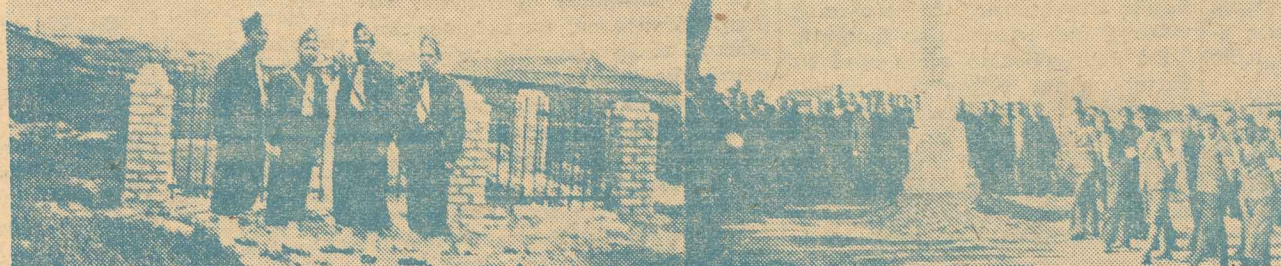
αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ὅρκος

Ὁ λόχος τῆς Ε. Ο. Ν. Λητῆς καταθῆ των στεφάνους εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν. Εἰς τὸ μέσον: Τὸ ἐπιτελεῖ ὁ νὸς Λόχος Λητῆς.

ΕΥΑΓΓ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ

10-Η ΝΕΟΛΑΙΑ
"Ένας ποιητικός θρύλος της Ισπανίας"

Το Έγκλημα και ο έξιλασμός του Χουάν Γκαρνέν

Μεταξύ των πολλών θρύλων και παραδόσεων, που αποτελούν το πλούσιο λαογραφικό υλικό της Ισπανίας, ξεχωρίζει η ιστορία του Χουάν Γκαρνέν, μία από τις πιο συγκινητικές που έχει υμάνει η παρυσία ή Ισπανική φιλολογία. Έκείνο που δίνει εξαιρετικό νόημα στην περίπτωση αυτή, είναι ότι ο ήρωας της θεωρείται μέχρι σήμερα απ' όλους τους Ισπανούς ως η μεγαλύτερη θρησκευτική μορφή της τραγικής χώρας των Ακασίτων, λοιπόν, την ιστορία αυτήν.

Κοντά στη Σαραγόσα, ορθώνεται το όρος Μονσερά, ένας βγκός επιβλητικός στη βουνιστική των Πυρηναίων. Εκεί, σε μία απόκρημνη κορυφή του βουνού αυτού, έζησε και πέθανε εν μετανόηση ο έρημιτης Χουάν Γκαρνέν. Κάθε χρόνο, χιλιάδες πιστοί σκαρφαλώνουν στην άγρια αυτή τοποθεσία για να προσκυνήσουν τον τάφο του αγίου, τη σπηλιά όπου ένας μεγάλος άμαρτανος εξελάσθηκε, ύστερ από δλονυχτικές προσευχές και στερήσεις, από ένα βαρύ του κρίμα...

Ο Χουάν Γκαρνέν δεν είχε δειξί από μικρό παιδί καμιά κλίση για το μοναχικό βίω. Πριν γίνι δοκίμης, υπήρξε στρατώτης. Σε ηλικία είκοσι ετών, είχε λάβει μέρος σ' όλες τις μάχες που έδωσαν οι Ισπανοί κατά των Σαρακηνών. Γενναίος και ατρόμητος Ιππότης, ανέπτυξε μ' ευχαρίστηση την ατόμφορική της μάχης. Άλλοιόμοιο σ' εκείνο που δα δοκίμαζε την κόψη του σπαθιού του ή την αλμύ του κονταριού του.

Μιά μέρα, όμως, σ'ε μία επίθεση κατά των Σαρακηνών, ένας έχθρος χτύπησε το Χουάν με το κοντάρι στο κεφάλι και με τήρη όρμη, που του έσπασε την περικεφαλαία και τον έριξε απ' τ' αλόγο του. Ο Γκαρνέν δεν λωβήθηκε από το χτύπημα αυτό. Μά έμεινε μιά ώρα αναίσθητος. Καί όταν συνήλθε, βρήκε αιχμαλώτος των Σαρακηνών, που τον είχαν μεταφέρει στο μεταξύ στο κάστρο τους, δεμένο πυθώγκωνα.

Τρία δλοκλήρα χρόνια, ο Χουάν υπέφερε απείρηγαντα βασανιστήρια από τους Σαρακηνούς, που προσπαθούσαν να τον κάμουν ν' αλλάξοπιστή. Οι δοκιμασίες, όμως, χαλδύδωσαν την ψυχή του Ισπανού πολεμιστή. Οι εξευτελισμοί που εδοκίμασε τον έκαναν να γίνι ταπεινός και ν' αφοσίωση δλοκλήρη τη σκέψη του σ' Εκείνον που μαρτύρησε για την αγάπη των ανθρώπων.

Ένα βράδυ, ο Χουάν, ενώ προσευχόταν στο κελλί του, έκανε τάμα, αν αποκτήση ποτέ την ελευθερία, ν' αποσυρθεί απ' τον κόσμο, νους περαμοίως του και τις μάστιγες ήδονες του να κλειστή σ'ε μία σπηλιά ν' αποτραβηχθεί σ'ε καμιά απόκρημνη βουνοκορφή, όπου δεν θα μπορούσαν ν'α τον φτάσουν άνθρωποι.

Η παράκλησις του εισηκούσθη. Την επομένη νύχτα, οι πρίγκιπες της Αραγώνος έμπαιναν νικητάι, ύστερ από μία πολυήμερη μάχη, στο κάστρο των Σαρακηνών. Ο Χουάν ελευθερώθηκε, μα ζή με τους άλλους αιχμαλώτους. Όταν αντίκρισε και πάλι τα εμπανάρια των εκκλησιών της Βαρκελώνης, τα μάτια του δάκρυσαν από τη χαρά του.

Οι φίλοι του άρχισαν αν τον καλούν σ'ε γλέντια. Εκείνος, όμως, δεν είχε ξεχάσει το τάμα που έκανε. Φόρεσε ένα ταιγινό χι

τώνα, έδεσε ένα σχοινί από τη μέση του, πήρε ένα ραβδί και ξεκίνησε για το όρος Μονσερά,

την κόρη του και τού είπε ότι θα του την άφηνε για λίγο καιρό, ώσπου να την κάνει καλά από την

γελώντας από ευχαρίστηση. Κι έμειναν μαζί, ενώ η νύχτα άρχισε να τον σκεπάζει σι

Γυρνούσε εδώ κι' εκεί μέσα στα χιόνια...

με την απόφασι να μην ξαναγυρίση πίσω, στην πολιτεία.

Καί άρχισε τότε μιά σκληρή, δοκιμική ζωή. Μά οι στερήσεις που ήταν γλυκές, γιατί τον βοηθούσαν να πλησιάσει περισσότερο Εκείνον. Οι ατελείωτες προσευχές, οι πολυήμερες νηστείες, οι δλονυχτικές γονυκλισίες έκαναν το κορμί του ν'α σκεβρώση. Τά μάτια του, όμως, έλαμπαν από μιά μυστική χαρά. Κανείς περασμός δεν μπορούσε πιά να ταράξη την μακαρία γαλήνη της ψυχής του.

Καί ο Χουάν έφτασε έτσι σ'ε ηλικία τριάντα δύο ετών. Από δώ κι' έπτά χρόνια είχε απαρνηθεί τ' εγκόσμια — όταν, ξαφνικά, τού συνέβη μιά περιπέτεια που λίγο έλειψε να τον σπρώξει στον γκρεμό της απώλειας.

Κυβερνήτης της Βαρκελώνης ήταν τότε ο κόμης Βιλφρέδος. Ο άρχων αυτός, δα ήταν ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου, αν ή μναχοκώρη του, ή Ριχίλδα, δεν έπαυε μιά παράξενη άρρώστεια, που την έκανε άδρε-άδρε να κυλιέται κάτω από τον σάμα ο Χουάν.

Ένα απόγευμα, ενώ η Ριχίλδα έκοβε λουλούδια, ο άσκητης βρήκε ξαφνικά μπροστά της, έπιστρέφοντας από ένα μακρινό περιπάτο που είχε κάνει, για να κορφή το σώμα του και το υαλδ του και να πάμν να συλλογίζεται τη φιλοξενημένη του. Όταν είδε τη Ριχίλδα, λουλούδι ανάμεσα στα λουλούδια, δρωπίτερη από κάθε άλλη φορά, έμωρε στο πνεύμα του να θωλώ νη.

Καί το μεθύσι που τον έπιασε ήταν τόσο δυνατό, όστε ο Χουάν δεν μπόρεσε ν' υποτάξει τα συναισθηματά του στην λογική. Μή γνωρίζοντας πιά τί κάνει, πλησίασε τη Ριχίλδα, γονάτισε μπροστά της και άρχισε να της ψιθυρίζει γλυκά λόγια αγάπης. Η φωνή του αντίηχουσε παράξενα σ'ε αυτήν.

Δεν μπορούσε να πιστέψη ότι τα βεβήλα αυτά λόγια έβγαιναν σ'τον έπνο της, κι έβριζε δλοκλήρος από τρόμο και άηδία για τον έαυτο του. Πώς μπόρεσε να φιλήση τη

παράξενη άρρώστεια της. Ο Χουάν δεν τόλμησε να φέρη καμιά αντίρρηση σ'τον πανίσχυρο κυβερνήτη. Δεν άργησε, όμως, να μετανοιώσει πικρά έπειδή εδέχθη να κρατήσει κοντά του τη Ριχίλδα. Η παρουσία της διαορης αυτής κοπέλλας στή σπηλιά του, έζηνησε μέσα του παλλούς αποκοιμισμένους πόθους... Πριν περάσουν πολλές μέρες, ο άναχωρητής κατάλαβε ότι δεν μπορούσε πιά να προσηλγήει το νού του στην προσευχή.

Τού κάκου άγκάλιασε με άπεγνωσμένη δύναμη τον έβλιον σταυρό, απ' τον οποίο αντίλυνε έλλοτε πίστι και γαλήνη. Η φαντασία του πεταόσε τώρα σ'ε άλλους κόσμους, ξαναθαυμάσαν ελκόνας απ' την παλιά του ζωή, που τις είχε λημονήσει από καιρό.

Στο διάστημα αυτό, ή Ριχίλδα φαίνόταν σάν να είχε απαλλάξη απ' τα δαίμονια που την βασάνιζαν άλλοτε. Ήταν εβόμνη και γελαστή και περνούσε τις μέρες της τραγουδώντας. Τα δαίμονια όμως που έφθσαν αυτήν μητάνεσαν στο σώμα του Χουάν.

Ένα απόγευμα, ενώ η Ριχίλδα έκοβε λουλούδια, ο άσκητης βρήκε ξαφνικά μπροστά της, έπιστρέφοντας από ένα μακρινό περιπάτο που είχε κάνει, για να κορφή το σώμα του και το υαλδ του και να πάμν να συλλογίζεται τη φιλοξενημένη του. Όταν είδε τη Ριχίλδα, λουλούδι ανάμεσα στα λουλούδια, δρωπίτερη από κάθε άλλη φορά, έμωρε στο πνεύμα του να θωλώ νη.

Καί το μεθύσι που τον έπιασε ήταν τόσο δυνατό, όστε ο Χουάν δεν μπόρεσε ν' υποτάξει τα συναισθηματά του στην λογική. Μή γνωρίζοντας πιά τί κάνει, πλησίασε τη Ριχίλδα, γονάτισε μπροστά της και άρχισε να της ψιθυρίζει γλυκά λόγια αγάπης. Η φωνή του αντίηχουσε παράξενα σ'ε αυτήν.

Δεν μπορούσε να πιστέψη ότι τα βεβήλα αυτά λόγια έβγαιναν σ'τον έπνο της, κι έβριζε δλοκλήρος από τρόμο και άηδία για τον έαυτο του. Πώς μπόρεσε να φιλήση τη

Καί ποιά ήταν αυτή που ήρθε ξαφνικά να τον βάλει σ'ε πειρασμό, να τον κάνει να χάση την ήρεμία της συνειδήσεως; τή σωτηρία της ψυχής του; Αί δέν υπήρχε καμιά άμφιβολία ότι θα τού την είχε στείλει ο διάβολος.

Ο άγων ένοιωσε τότε τρελλό θυμό, άπέραντο μίσος για το άμαρταλό αυτό πλάσμα που τον παρέσυρε μαζί του στην άβυσσο της απώλειας... Η άπελπισία τού θώλωσε το μυαλό. Ζαλισμένος από τον πυρετό, την αγανάκτηση και την άγνοια, άρπαξε ένα μαχαίρι κι' έκοψε το λαιμό της άποκοιμισμένης Ριχίλδας. "Υστερ", άνοιξε με τά νύχια του ένα λάκκο, έβριξε μέσα το πτώμα, ξανασκάασε τον τάφο με πέτρες και χώματα κι' έφυγε από κείνα τά μέρη χειρονομώντας και παραμιλώντας σάν τρελλός.

Όλοκλήρους μήνες γυρνούσε εδώ κι' εκεί, σάν αλγής, ύποφέροντας από πείνα και δίψα, από το κρύο και τη ζέστη, ζητιανεύοντας λίγο ψωμί, περνώοντας τις νύχτες του σ'ε σπηλιές και σ'ε χαντάκια, κλειόντας για την κατάπτωσή του. Τού κάκου σήκωνε ψηλά τά σκελετωμένα χέρια του, ζητώντας από το Θεό γαλήνη και παρηγορία. Τίποτε δεν μπορούσε να τον κάνει να ξεχάση το βαρύ, άσυγχώρητο κρίμα του.

Στην άρχή, είχε μαζί του, μοναδικό σντροφο ένα άλογο. Μά δεν άργησε να τού έρψη, από τις στερήσεις και τις κακουχίες. Κι' έτσι άπέμεινε μόνος στη δύστυχια του.

Πέρασαν από τότε είκοσι έπτά χρόνια. Γκένεν δεν σημάδωνε ούτε μιά φορά στα πόδια του. Περπατούσε πάντοτε με τά τέσσερα. Τά ρούχα του πέσαν από πάνω του και το κορμί του σκεπάζοντες άπό μακρυνές τρίχες. Δεν διαφέρει πιά διόλου από ζώο... Οι απομεινών τον έπαιναν για λυκό, όταν τον έβλεπαν μπροστά τους και τον κυνηγούσαν να τον σκοτώσουν.

Τέλος, μιά μέρα, ενώ ο Χουάν γυρνούσε έξω από μία κοιλάδα, έβριξε ένα δαίμονι: "Ένα μωρό, ηλικίας τριών μηνών, εκεί που ήλθαζε στον κόρφο της μάνας του, γυρίσε προς το Χουάν και τού είπε:

—Ο Θεός σ'ε συγχώρεσε για το έγκλημά σου!

Ο Χουάν σηκώθηκε τότε δρωίος κι' ευχαρίστησε το Θεό για την άπειρη καλωσύνη του.

Οι τρίχες έπεσαν από το κορμί του και έφανόηρη την παλιά ανθρώπινη μορφή του.

Καί θελόντας να εξιλεωθή δριστικά για το παλιό του κρίμα, κυριοσάσθη σ'τον Βιλφρέδο, ο οποίος ζούσε άκομα, και τού φάεωρε ότι αυτός σκότωσε την κόρη του. "Εδείξε μάλιστα και το μέρος που την είχε θάψει. Οι στρατιώτες, που έτρεξαν ν' ανόισουν τον τάφο της, την βρήκαν εκεί μέσα ζωντανή, νέα και ώραία όπως ήταν τη μέρα που την σκότωσε ο Χουάν!

Ο Θεός έδινε άκόμα μιά απόδειξη της συγγνώμης του.

Η άραία άρχοντοπούλα ξαναγύρισε στο παλάτι του πατέρα της, για ν'α συνεχίση τη ζωή της, γιαντρεμένη πάλι, ύστερ από τον παράενο ύπνο της.

Καί ο Χουάν άποσύρθηκε στη σπηλιά του, με τη συνείδησή ν'απαμεινώνη, κι' έζησε πολλά άκόμα χρόνια, τιμωμένος ως άγιος από όλους τους Ισπανούς.

Ο πάπας τον άκούσε με μεγάλη προσοχή, κατάλαβε από τον

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

Ο ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΓΣΟΠΑΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΕΚ (0-0)

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Ο άγων είχε και ένα θυμ: τον άπισθοφύλακα του Παναθηναϊκού Δικαέπουλον, ο οποίος έτραυματίσθη σοβαρώς κατά μίαν άδωκ τυχαιάν πτώσιν του εις τας άρχάς τεύ άγώνος εις τά πλεονά και την κεφαλήν και μετεφέρθη εν άσυσί εις τόν Έρρυθρόν Σταυρόν όπου και άπέμεινε. Στάυρον τού άτυχούς ποδοσφαιριστού έδόθησαν εις πένθος την οικογένειαν των ποδοσφαιριστών και γενικώς τους φιλάθλους, μεταξύ των οποίων άπελάμβανε όλος έξαιρετικής έκτιμώσεως, λόγω τού άκαίρεού και σεινού του χαρακτήρος του. Την κηδείαν τού Δικαέπουλου παρηκολούθησε και ο κ. Κοτζιάς, όστις έδωκεν έντολήν εις

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Ο άγων είχε και ένα θυμ: τον άπισθοφύλακα του Παναθηναϊκού Δικαέπουλον, ο οποίος έτραυματίσθη σοβαρώς κατά μίαν άδωκ τυχαιάν πτώσιν του εις τας άρχάς τεύ άγώνος εις τά πλεονά και την κεφαλήν και μετεφέρθη εν άσυσί εις τόν Έρρυθρόν Σταυρόν όπου και άπέμεινε. Στάυρον τού άτυχούς ποδοσφαιριστού έδόθησαν εις πένθος την οικογένειαν των ποδοσφαιριστών και γενικώς τους φιλάθλους, μεταξύ των οποίων άπελάμβανε όλος έξαιρετικής έκτιμώσεως, λόγω τού άκαίρεού και σεινού του χαρακτήρος του. Την κηδείαν τού Δικαέπουλου παρηκολούθησε και ο κ. Κοτζιάς, όστις έδωκεν έντολήν εις

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγευμα, παρουσία 8000 θεατών και υπό την διαίτησιν αν τού κ. Κατζοπούλου ο φιλικός άγων των ομάδων του άμωνόμενου συλλόγου και της ΑΕΚ, ο οποίος έληξε ισόπαλος (0-0). Η όμάς του Παναθηναϊκού καίτοι ήγωνίσθη χωρίς τους Μηγιακην και Κρητικών υπήρξεν εν γενικαίς γραμμαίς άνωτέρα της αντίπαλώς της διατηρήσασα την πρωτοουλίαν κατά το μεγαλύτηρον διάστημα του άγώνος. Η Ένωσις διέφυγε την ήτταν χάρις εις την άμυνάν της.

Είς το γήπεδον του Παναθηναϊκού διεξήχθη την παρελθούσαν Κυριακήν το άπόγε

Η ΕΟΝ ΠΥΛΙΑΣ

ἔβριον τὴν κ. Ἰοάνν. Μεταξὺ.
 Περὶ τὴν 8ην πρῶτῃν ἅπαντες
 οἱ, φαλαγγισταὶ καὶ σκαπανεῖς
 συγκεντρωθέντες εἰς τὸ προαύ-
 λον τῆς λέσχης τῆς ὀργανώσεως
 καὶ μετῆρσαν (ἀντὶ σημαίας
 καὶ στολῆς στερούμενοι τούτων)
 μὲ πρὶ κεφαλῇ τὸν ἄρχηγόν τῆς
 ὀργανώσεως κ. Ἀποστόλον Κα-
 ραγιάνην εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν δι-
 ποῦ ἐτελέσθη δοξολογία, ὑπὲρ
 τῆς υἱοθεσίας καὶ μακροχρονεῦσε-
 ως τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως μας
 Γεωργίου τοῦ Β'.
 Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐγένετο
 συγκεντρώσις εἰς τὴν λέσχην τῆς

Ε.Ο.Ν. ἀπάντων τῶν φαλαγγι-
τῶν, τῶν σκαπανέων καὶ τῶν κα-
τοίκων τοῦ χωρίου, εἰς τοὺς ὁ-
ποίους ᾤκησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς
ὀργάνωσης, ἐπὶ τὴν ἀξίαν:

«Φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς!
Κύριοι καὶ κυρίαί!
Εἴμαι λαν συγκεκινημένος δι-
ὅτι μοὶ ἐδόθη ἡ εὐκαρία νὰ σᾶς
δηλήσω ἐλευθέρως καὶ νὰ τόνισω
τὴν σημασίαν τῆς σημερινῆς ἡμέ-
ρας.

ρας και του κράτους της 4ης Αυ-
γουστού (ζητωκραυγές).
Καθώς όλοι γνωρίζουμε ότι η
σημερινή ημέρα είναι ημέρα αφι-
ερωμένη εις τόν Γυιόν τόν 'Αητό,
εις τόν λατρευτόν μας Βασιληά
(ζητωκραυγαί), ό όποιος ήνω-
μένος με τόν χαλύβδινον άρχη-
γόν μας και ίδρυτήν του κράτους
της 4ης Αυγουστού κ. Ι. Μετα-

ζαν (ζωοκραυγαί) ἀποτελούν κράτος ἀδαιοσπουστον καὶ ἀδαιο-
ρετον ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον στη-
ρίζεται ὁ ἐργατικὸς καὶ ἀγροτι-
κὸς λαὸς ὁ ὅποιος ἐπὶ πόσᾳ ἐπὶ
ὀρίσταν τὸν ζῶντων τῶν διαφω-
ρῶν καταστρεπτικῶν κυβερνήσε-
ων, μὴ δυνάμενος νὰ ἀνανεώσῃ
τὴν γαληνιατὴν ζωὴν.

Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κρά-
τους τῆς 4ης Αὐγουστοῦ κατέπε-
σε ὁ ζυγὸς καὶ ἀνέναντες ἐν-
ελεύθερος πιά ὁ λαὸς τῆν γαλι-
νιατὴν ζωὴν.

«Ἐχόντες πεποιθήσιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν πατέρα ἡμῶν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεόν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν τοῦ ποιοῦν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τόσο μεγάλα ἔργα ἐξετέλεσε μέχρι σήμερον.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς διδοῇ εἰς αὐτὸν ὑγίαινα καὶ ζωηρὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ εἰς τὸ βαρὺ καὶ σωτήριον ἔργον τοῦ πρὸς ἀνθρώπων

Ζήτω ο βασιλεύς!
 Ζήτω ο Μέγας Ἀρχηγός μας
 και πρώτος φαλαγγίτης Ι. Με-
 ταξάς!
 Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία!
 Ζήτω ἡ 4η Αυτοῦστου!
 Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ
 ἀρχηγοῦ τῆς οργανώσεως ἐκάλυ-
 ψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαί.
 Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἅ-
 πασα ἡ δύναμις τῆς οργανώσεως
 μετὰ τὴν κατόπιν τοῦ χωρίου
 συγκεντρώσθησαν εἰς τὴν κεντρι-
 κὴν πλατείαν τοῦ χωρίου καὶ ἐ-
 χόρεψαν τὴν συνοδείᾳ ἐγχωρίων
 ὁργάνων διὰ φθοροῦς ἑλληνικοῦς
 χορούς.

Τὸ γλῆντι αὐτὸ παρηλατῶν
 μέγιστον τοῦ μεσοκυνίου ὅποτε ἔ-
 ληξεν μὲ τὴν καρδίαν πλημμυρί-
 σμένην ἀπὸ χαρᾶν, τὴν ὁποίαν
 ἐπὶ τόσα ἔτη ἀνέμενον να ἐκδή-
 λωσούν ὁ ἐλευθέρου πιά πολίταινα
 καὶ νέου τῆς Ἑλλάδος.

Στὸ διάστημα τῆς διασκεδά-
 σως φαλαγγίται καὶ ἀκαπανταί
 καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου
 ἔζητωκαράγαθον ὑπὲρ τῆς Α. Μ.
 τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' καὶ
 καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ
 ἀργηνοῦ κας κ. Ι. Μεταξά.

ΤΑΚΗΣ Σ. ΚΑΡΑΜΟΥΖΗΣ
φιλολογίτης Ε. Ο. Ν. Βερναρδε-
των (Πατρῶν).

ἐν τῷ Ναυπλίου ἡ Μπουμπουλιά ἐγκατεστάθη εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ 1824. Ἐπειτα γύρισε στὶς Σπίντες. Μὰ ἡ μεγάλη αὐτὴ καπετανίσσα σκοτώθηκε τὴν νύκτα τοῦ 22ας Μαΐου 1825 ἀπὸ τὸ δοβολοφόνο χέρι συμπατριωτῶν τῆς κατὰ μὴν ὀχλαγωγίας. Σκοτώθηκε μὲ μιὰ σφαίρα σὲ μὲντο.

Ἡ Δύναμη Βιοβίτζι πάλιν εἶπε μιὰ ἀπὸ τὰς πρὶν γνωστὰς καπετανίσσας. Τὸ πλοῖο τῆς περπολοῦσε τὰς ἀκτὲς τῆς Εὐθείας, μετέφερε πολεμικοὺς, πολιορκοῦσε τὴν Χαλκίδα καὶ κανονιοβολοῦσε τὰ στενά καθὲς φορά πρὸς προσπάθειον να περάσῃ Τουρκικὸ πλοῖο.

Ἡ Δύναμη Βιοβίτζι ὅμως περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἀφ’ ὅπου ἐθαπνίσθη ἐκδηλ. τὴν περσάταν περσιούσαν.

της εις τὸν αἰῶνα, πέρητος εἰς ὀσχάτην ἔδειξαν. Στὴ Μόκωον ἔζησε μέχρι τοῦ 1832 μετὰ 30 δραχμῶν τὸν μῆνα ποὺ τὴν εἶχε παραχωρήσει ὁ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Τέλος τοῦ 1850 πέθανε στὴν Πειραιᾷ ἐς ἡλικίᾳ 66 χρόνων.

Ἡ Μαντῶ Μαυρογένους, εἰνε-ῇ ἡρώδις τῆς Μοκωνοῦ. Πόλεμους στὴν Εὐθσία, στὸ Πήλιο, στὴν Φωκίᾳ, ἀράματα πλοία καὶ ἔφερε τὸν θαυμὸ τοῦ ἀντιστρατήγου. Εἶχε γεννηθῇ τοῦ 1796 στὴν Τεργεστή. Τὴν ἔκρηξις τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ἔλαβε μετὰ μὲγάλῳ ἐνθουσιασμῷ λίγα ἔτη πρότερον ἀφ' ὧς ἀνέστη γὰρ αὐτὴ τὴν συγκλήσιν τῆς ἑσφαρε:

«Η ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα μου, ἡ προσκόλλησός μου στὴ θρησκεία, ἡ δίψα μου γιὰ μιὰ δίκαια ἐκδίκησίν μου ἔχουν ἀνάψει τὴν ψυχὴ καὶ με' ἔχουν ποτίσει μὲ πολεμικὸ πάθος ποθῶ μὴ μέρα μάχης ὅπως ἄλλες γυναῖκες ποθοῦν ἕνα χορὸ».

Καὶ πράγματι φθάνει στὴ Μόκονο

για να διαθέσει όλη την περιουσία
της και την ζωή της στον αγώνα.
Πέθανε τέλος φτωχή και λησμονη-
μένη, στην Πάρο το καλοκαίρι του
1840 από τυφοειδίη πυρετό.

Βαθιμοφοροι τῆς ΕΟΝ Πυλου πσυγγριζοντες αυγα κατὰ τὴν ἑορ-
τὴν τοῦ Πάσχα.

σαν στην Ιστορία μαζί με τις πιο συγκινητικές και τις πιο ένδοξες θελίδες της Ελληνικής Επανάστασεως.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ

«ΞΕΧΑΣΑΤΕ ΤΟ... ΜΥΑΛΟ ΣΑΣ»

—Συνταγματάρχα μου, λέγει ὁ ἀγγελισφόρος, ξεχάσατε τὸν ἐγκέφαλόν σας.

Τὴν ἄλλην μέρα τὸ πρῶτ' ὅμως

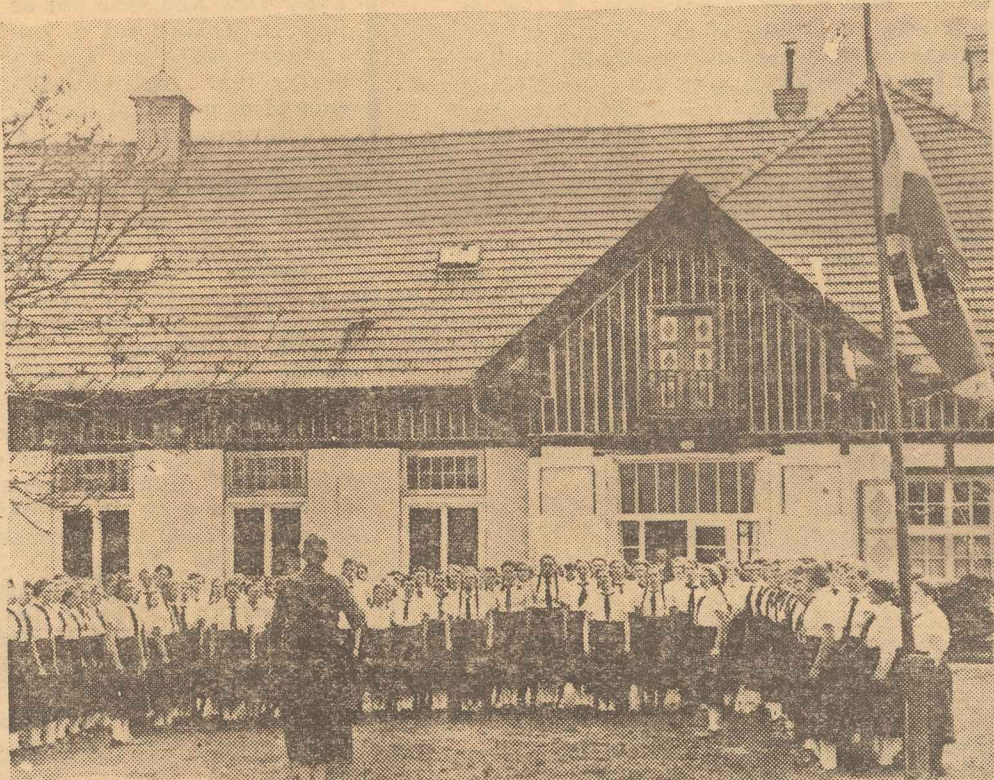
« Ἀγοσπημένε μου φίλε, νομίζω,
ὅτι ἕκαμες κάποιο μικρὸ λάθος
πρὸς Θεόδω τὴν ὥρα ποὺ ἐφυγες.

Γι' αὐτὸ σοὺ στέλνω τὸ φανάρι
σου καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπι-
στρέψῃς τὸ κλουβὶ τοῦ παπανά-
λου τοῦ πᾶρος καὶ τῶ ἁγίου.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

Παγκόσμιον φωτογραφικόν ρεπορτάζ

Τῆς «Νεολαίας»

Νεάνιδες τῆς Αὐστριακῆς Χιτλερικῆς Νεολαίας κατὰ μίαν Πασχαλινὴν ἐκδρομὴν τῶν.

Ἀπὸ τὸ θριαμβευτικὸν ταξεῖδιον τοῦ Χίτλερ εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἀυστρίαν: Νεαραὶ χωρικά τοῦ Τυρόλου τὸν ὑποδέχονται μετὰ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Εἰς τὸ Τυρόλον οἱ νέοι καὶ τὰ παιδιά καταγίνονται μετὰ χαρὰν εἰς τὴν διακόσμειν τῶν ὁδῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ὁ Χίτλερ.

Ἡ ἀφίξις τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ράιχ Ρούντολφ Ἔσσ εἰς τὸν Δυτικὸν Σταθμὸν τῆς Βιέννης.

Ναῦται τοῦ Γερμανικοῦ ναυτικοῦ ἐφθάσαν εἰς τὸ Βερολῖνον διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν μεγάλην παρέλασιν ποὺ ἐγένε τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ Χίτλερ

Τὴν Κυριακὴν 3 Ἀπριλίου ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας τοῦ Ράιχ Δρ. Ντόρτμυλλερ ἐγκατέστησε δύο νέας γεφύρας τοῦ Ρήνου παρὰ τὸ Σπέερ καὶ τὴν Καρλσρούην. Εἰς τὴν εἰκόνα μας ἡ γέφυρα τῆς Καρλσρούης.